

Poslovni broj: UsI-151/12-21

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Županijska 5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Božidara Horvata kao predsjednika vijeća, te Daria Mađaroša i Berislava Babića kao članova vijeća, te zapisničarke Sabine Branković, u upravnom sporu tužitelja Feliks regulacija d.o.o. iz Slavanskog Broda, Industrijska zona Bjeliš bb i Poduzeće za ceste d.o.o. iz Slavanskog Broda, Zrinska 115, oboje zastupani po opunomoćeniku Miji Kladariću, odvjetniku u Slavanskom Brodu, Pilareva 28, protiv tuženika Grada Slavanskog Broda, Vukovarska 1, Slavonski Brod, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Cestar d.o.o. iz Slavanskoga Broda, Sjeverna vezna cesta bb koju zastupa opunomoćenik Petar Krnić, odvjetnik iz Slavanskoga Broda, Mažuranićeva 11, radi izbora izvoditelja za obavljanje komunalne djelatnosti, dana 12. listopada 2012.

presudio je

- I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim tužitelj traži poništenje Odluke tuženika KLASA: 363-01/11-01/261, URBROJ: 2178/01-07-11-05 od 28. prosinca 2011. godine.
- II. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

Tužitelji Feliks regulacija d.o.o. i Poduzeće za ceste d.o.o., oboje iz Slavanskog Broda, podnijeli su kod ovoga suda tužbu protiv tuženika Grada Slavanskog Broda, radi poništenja odluke tuženika, KLASA: 363-01/11-01/261, URBROJ: 2178/01-07-11-05 od 28. prosinca 2011. godine.

Tužitelji u tužbi navode kako je pobijanom odlukom za obavljanje komunalnih poslova održavanja nerazvrstanih cesta i pješačkih staza u gradu Slavonskom Brodu izabrana tvrtka Cestar d.o.o. iz Slavanskog Broda, Sjeverna vezna cesta bb, te kako su na natječaj pristigle dvije ponude – ponuda zajednice ponuditelja Feliks regulacija d.o.o. i Poduzeće za ceste d.o.o. i ponuda tvrtke Cestar d.o.o. Nadalje navode kako pobijana odluka ističe da su financijsku odnosno gospodarsku sposobnost dužni dokazati svi članovi zajednice ponuditelja pojedinačno, dok Poduzeće za ceste d.o.o. u potvrdi Porezne uprave ima evidentiran dospjeli dug u iznosu od 1.230.231,29 kn, i da Poduzeće za ceste d.o.o. nije dostavilo dokaze o svom bonitetu i solventnosti, tim da je Feliks regulacija d.o.o. dostavila dokaze o pravu vlasništva na određenim nekretninama za koje je utvrđeno da nisu u njezinom vlasništvu. Nadalje navode kako pobijana odluka navodi da ponuda tužitelja nije dostavljena u dvostruko zapečaćenom omotu i da nije cjelovita te da tužiteljevi ispravci u ponudi nisu vidljivi i dokazivi, kao i da je u pobijanoj odluci navedeno da ponuda tužitelja sadrži ispravke na stranicama 105, 106, 114 i 141 koji nisu izrađeni sukladno odredbama natječajne dokumentacije, odnosno da ispravci u ponudi moraju biti izrađeni na način da su vidljivi i dokazivi, te kako je pobijanom odlukom, glede dugovanja prema Gradu Slavonskom Brodu, utvrđeno da Feliks regulacija d.o.o. i Poduzeće za ceste d.o.o. imaju dospjelo dugovanje prema Gradu Slavonskom Brodu.

Također, tužitelji u svezi omota iscrpno iznose svoje viđenje pojma „dvostruko zapečaćenog omota“, te tvrde da su ponudu dostavili u dvostruko zapečaćenom omotu, dok glede ispravaka na ponudi, tužitelji tvrde da se u pobijanoj odluci ne navodi što je u ponudi konkretno ispravljano i tko je vršio ispravke i s kojom namjerom, te da ti ispravci ne utječu na matematičku ispravnost odluke, a u odnosu na dostavu dokaza o financijskoj sposobnosti kojim se dokazuje bonitet i solventnost, tužitelji tvrde da te dokumente mora dostaviti tvrtka koja je nositelj ponude, a ne i član zajednice ponuditelja. Nadalje, u odnosu na dostavu dokaza o ispunjenju obveza prema Gradu Slavonskom Brodu, tužitelji ističu da o tome nema niti riječi u natječajnoj dokumentaciji, a da tužitelji u knjigovodstvenoj evidenciji nemaju nikakvih dugovanja prema Gradu Slavonskom Brodu. Isto tako, tužitelju su dostavljena dva rješenja o razrezu komunalne naknade s datumom 12. prosincem 2011. godine, kojima je komunalna naknada razrezana retroaktivno za 2011. godinu te da rješenja niti nisu bila izdana na dan zaključenja natječaja, time da u svezi potvrda Porezne uprave tužitelji navode da Feliks regulacija d.o.o. na dan izdavanja potvrde nema duga, a Poduzeće za ceste d.o.o. ima dug za koji je sporazumom definiran način plaćanja. Također, u svezi činjenice da Feliks regulacija d.o.o. nije vlasnik nekretnina, tužitelji navode da ne znaju o kojim nekretninama je riječ, te da u dokumentaciji nema nikakvih uvjera glede prava vlasništva na nekretninama, a u odnosu na ponudu tvrtke Cestar d.o.o. tužitelji ističu kako je njihova ponuda nevaljana, sve iz razloga kako se to navodi u tužbi.

S obzirom na navedeno, tužitelji predlažu da sud usvoji tužbu i tužbeni zahtjev.

U odgovoru na tužbu tuženik prije svega navodi da ako tužitelju nije bio jasan neki dio natječajne dokumentacije, da je, sukladno članku 155. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09 – u daljnjem tekstu: Zakon o općem upravnom postupku), mogao od tuženika tražiti pojašnjenje, te da je u natječajnoj dokumentaciji naznačen ured za rješavanje svih pitanja vezano za natječaj. Nadalje, navodi da je otvaranju ponude bio nazočan i predstavnik tužitelja, te da nije stavio svoje primjedbe na zapisnik, a u svezi omota u kojem je ponuda tužitelja dostavljena tumači što znači dvostruko zapečaćeni omot te da je svrha istoga tajnost ponude, a da tužitelji nisu ponudu dostavili u dvije omotnice od kojih je svaka zapečaćena na odgovarajući način, nego su jednu omotnicu dvostruko zapečatali te da je kojim slučajem došlo do njezinoga oštećenja, da bi time bila narušena tajnost ponude. U odnosu na ispravke na ponudi tuženik navodi da su protivno uvjetima natječaja sa stranice 8 rađeni ispravci na stranicama 105, 106, 114 i 141 ponude, te da isti nisu datirani niti potvrđeni potpisom i pečatom ovlaštene osobe, te tuženik ističe da to što tužitelj tvrdi da ne zna tko je navedeno mijenjao nije bitno, jer naknadno upisani brojevi izgledom odgovaraju brojevima u preostalom dijelu ponude, pa tuženik nije imao razloga sumnjati da je sam tužitelj vršio izmjene. Nadalje, u svezi dostave dokaza o financijskoj sposobnosti kojim dokazuje bonitet i solventnost, tuženik navodi da je svaki ponuditelj dužan pojedinačno dokazati svoju financijsku sposobnost jer bi blokada ponuditelja mogla ugroziti njihovu sposobnost da uredno podmiruju svoje obveze, te kako Poduzeće za ceste d.o.o. nije dostavilo traženo, ponuda nije potpuna. U svezi činjenice da se moraju dostaviti dokazi o ispunjenu obveza prema Gradu Slavanskom Brodu, tuženik se ovdje poziva na Zakon o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ broj: 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03 – pročišćeni tekst 82/04, 110/04 – Uredba 178/04, 38/09, 79/09, 153/09 i 49/11 – u daljnjem tekstu: Zakon o komunalnom gospodarstvu) i Zakon o općem upravnom postupku, te navodi da je temeljem članka 47. stavka 2. Zakon o općem upravnom postupku izvršio uvid u činjenice o kojima vodi službenu evidenciju, a da su te činjenice, odnosno dug prema Gradu Slavanskom Brodu, također pokazatelj financijske sposobnosti gospodarskog subjekta. Tuženik navodi članke 22. i 23. Zakona o komunalnom gospodarstvu iz kojih zaključuje da je svaki gospodarski subjekt, ako rješenje o komunalnoj naknadi ne bude doneseno do 31. ožujka tekuće godine dužan platiti komunalnu naknadu jednako kao i za prethodnu godinu. U pogledu navedenih potvrda Porezne uprave, tuženik navodi da se u ovom upravnom sporu ne pobija zaključak Povjerenstva kojim je utvrđeno da su potvrde Porezne uprave uredne, već odluka Gradskog vijeća da iste nisu uredne, te da zaključak može predstavljati tek prijedlog odluke ali ne i njen obvezni sadržaj, a u svezi činjenice da je Poduzeće za ceste d.o.o. sporazumom definiralo plaćanje duga prema Poreznoj upravi, tuženik se poziva na mišljenje Porezne uprave da se tu radi o odgodi ovrhe poreznog duga, te se takve potvrde ne smiju prihvaćati kao valjan dokaz financijske sposobnosti gospodarskog subjekta. Nadalje u odnosu na činjenicu da Feliks regulacija d.o.o. nije vlasnik nekretnine, tuženik navodi kako se iz pobijane odluke vidi da se radi o nekretninama na stranici 90/146 ponude tužitelja te se nesporno može utvrditi o kojim se nekretninama radi, te tuženik navodi da tužitelj nije osporio da nije vlasnik nekretnina, te samim time nije ispunio dokaz tehničke sposobnosti.

Također, u odnosu na ponudu tvrtke Cestar d.o.o. tuženik ističe kako je njihova ponuda pravilna, a u svezi omota upućuje na već navedeno, odnosno ističe da je natječajnom dokumentacijom predviđena mjerodavnost iznosa napisanog slovima, a u navodnom dodavanju nule se ne vidi ništa sporno, te navodi da nigdje nije propisano da izjavu o nekažnjavanju moraju dati sve osobe ovlaštene za zastupanje, a u svezi opreme upućuje na izjavu tvrtke Cestar d.o.o. na stranici 14 ponude kojom je detaljno specificirana sporna oprema, te da tužitelji ničim ne dokazuju da se radi o podizvoditeljima, ističući da je garanciju uvezala sama PBZ te da tvrtka Cestar d.o.o. nije mogla jednostrano uništiti dokument uvezivanjem s ostalom dokumentacijom.

S obzirom na sve navedeno tuženik predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja.

Podneskom zaprimljenim kod ovog suda dana 12. rujna 2012. godine zainteresirana osoba Cestar d.o.o. Slavonski Brod uključila se u ovaj upravni spor navodeći da ima pravni interes da se u istom ne povrijedi pravo zainteresirane osobe, te se u navedenom podnesku zainteresirana osoba u cijelosti pridružuje odgovoru na tužbu tuženika, odnosno zainteresirana osoba ističe da se odgovor na tužbu tuženika može smatrati očitovanjem zainteresirane osobe na tužbu tužitelja.

Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u dokumentaciju koja prileži spisu kao i u spis upravnog postupka.

Temeljem provedenih dokaza tijekom upravnog postupka kao i tijekom ovog spora, te nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja sukladno odredbi članka 55. st. 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10 – u daljnjem tekstu: Zakon o upravnom sporovima), vijeće smatra da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Člankom 3. st. 1. toč. 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je da su predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek.

Prema tome, u odnosu na prigovor zainteresirane osobe da tužba nije formalno uredna, vijeće smatra da tužba sadrži sve propisano člankom 23. Zakona o upravnim sporovima, uslijed čega vijeće smatra da je tužba u cijelosti uredna.

Nadalje, u konkretnom slučaju, odnosno upravnom sporu, sporno je da li je upravni postupak proveden pravilno i zakonito s obzirom na tužiteljeve navode iz tužbe, odnosno, da li je pobijana Odluka od 28. prosinca 2011. godine zakonita.

Člankom 47. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da će službena osoba pribaviti po službenoj dužnosti podatke o činjenicama o kojima službenu evidenciju vodi javnopravno tijelo kod kojeg se vodi postupak, odnosno drugo javnopravno tijelo ili sud.

Člankom 155. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da je javnopravno tijelo dužno obavijestiti zainteresiranu osobu na njezin zahtjev o uvjetima, načinu i postupku ostvarivanja ili zaštite njezinog prava ili pravnog interesa u određenoj upravnoj stvari.

Člankom 15. stavkom 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da jedinica lokalne samouprave može obavljanje komunalnih djelatnosti koje se financiraju isključivo iz njezina proračuna povjeriti fizičkoj ili pravnoj osobi na temelju pisanog ugovora, a stavkom 2. istoga članka Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave određuje komunalne djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka Zakona o komunalnom gospodarstvu te utvrđuje uvjete i mjerila za provedbu prikupljanja ponuda ili javnog natječaja za povjeravanje određenih komunalnih poslova na temelju ugovora, time da je stavkom 3. istoga članka Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano da odluku o objavi prikupljanja ponuda ili javnog natječaja donosi izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave, dok je stavkom 4. istoga članka Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano da nakon provedenoga prikupljanja ponuda ili javnog natječaja, predstavničko tijelo jedinica lokalne samouprave donosi odluku o izboru osobe kojoj će se povjeriti obavljanje komunalnih poslova na temelju ugovora.

Člankom 23. stavkom 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da rješenje o komunalnoj naknadi donosi upravno tijelo jedinice lokalne samouprave u čijemu su djelokrugu poslovi komunalnog gospodarstva za kalendarsku godinu do 31. ožujka tekuće godine, ako se na osnovi odluke ~~predstavničkog tijela~~ mijenja njezina visina u odnosu na prethodnu godinu.

S obzirom na sve navedeno, vijeće smatra da je nesporno da je predmetni javni natječaj objavljen u Narodnim novinama broj 126/11 od 9. studenog 2011. godine, te u odnosu na tvrdnju tužitelja o nerazumljivosti određenog dijela natječajne dokumentacije, vijeće smatra da su tužitelji sukladno odredbi članka 155. Zakona o općem upravnom postupku mogli od tuženika odnosno Upravnog odjela za komunalni sustav i komunalno redarstvo zatražiti pisanu obavijest o uvjetima, načinu i postupku ostvarivanja ili zaštite svojih prava odnosno pravnih interesa u predmetnom upravnom postupku, te vijeće smatra da takovo postupanje tužitelja ne bi bilo suprotno osnovnim načelima javne nabave, te stoga natječajna dokumentacija, prema ocjeni ovog vijeća, nije nejasna i nepodobna za natječaj, dok se uz navedeno u konkretnom slučaju ne primjenjuju propisi o javnoj nabavi, već odredba članka 15. Zakona o komunalnom gospodarstvu.

Također, sud je uvidom u zapisnik tuženika KLASA: 363-02/11-01/16, URBROJ: 2178/01-09-11-4 od 29. studenog 2011. godine utvrdio kako su otvaranju ponuda bili nazočni predstavnik tužitelja i predstavnik zainteresirane osobe, te je u navedenom zapisniku utvrđeno da ponuda tužitelja nije upakirana u dvostruko zapečaćenom omotu, te kako je predstavnik tužitelja isti zapisnik potpisao i nije stavio nikakove prigovore i primjedbe. Naime, vijeće smatra da su tužitelji eventualno trebali uložiti primjedbu ukoliko su smatrali da određene činjenice navedene u zapisniku nisu točne, odnosno vijeće smatra da tužitelji ne mogu naknadno odnosno nakon potpisa predmetnog

zapisnika, isticati bilo kakove primjedbe ili prigovore u odnosu na činjenicu otvaranja ponuda. Nadalje, vijeće cijeni da ponuditelj mora kumulativno ispunjavati sve uvjete javnog natječaja a da bi se ponuda istog smatrala pravovaljana, odnosno ukoliko jedan od uvjeta natječaja nije zadovoljio, konkretna ponuda smatra se nevaljanom. U odnosu na činjenicu ispravaka na ponudi tužitelja, iz javnog natječaja proizilazi da ispravci na ponudi u papirnatom obliku moraju biti izrađeni na način da su vidljivi ili dokazivi i to primjerice brisanje ili uklanjanje slova ili otiska, te ispravci moraju uz navod datuma biti potvrđeni pravovaljanim potpisom i pečatom ovlaštene osobe gospodarskog subjekta, a sud je uvidom u stranice 105 i 114 ponude nesporno utvrdio kako su na predmetnoj ponudi nesporno rađeni ispravci protivno uvjetima javnog natječaja. Isto tako, vijeće smatra da u odnosu na činjenicu dostave dokaza o financijskoj sposobnosti kojim se dokazuje bonitet i solventnost, iz predmetnog javnog natječaja proizilazi da su u slučaju zajedničke ponude svi članovi zajednice ponuditelja obvezni pojedinačno dokazati traženu financijsku sposobnost, te iz navedenog proizilazi da nije točna tvrdnja tužitelja da dokaz o financijskoj sposobnosti mora dostaviti samo tvrtka koja je nositelj ponude, a ne i član zajednice ponuditelja.

Prema tome, iz svega navedenog nesporno proizilazi da tužitelji nisu ispunili navedene uvjete javnog natječaja, te s obzirom da se za valjanost ponude traži ispunjene svih natječajnih uvjeta, vijeće smatra da ostali navodi tužitelja izneseni tijekom ovog upravnog spora nisu od utjecaja za drugačije rješavanje ove upravne stvari.

Također, u odnosu na navode tužitelja o nevaljanosti ponude tvrtke Cestar d.o.o., vijeće smatra da tužitelji, a temeljem odredbe članka ~~33. st. 5. Zakona~~ o upravnim sporovima u smislu odredbe članka 300. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08 i 57/11) tijekom upravnog spora nisu dokazali činjenice o eventualnoj nevaljanosti ponude tvrtke Cestar d.o.o., time da vijeće smatra da u javnom natječaju nije propisano da izjavu o nekažnjavanju moraju dati sve osobe ovlaštene za zastupanje, dok je uvidom u stranicu 14 ponude tvrtke Cestar d.o.o. utvrđeno da je sporna oprema detaljno specificirana, dok tužitelji također nisu dostavili dokaze da se u konkretnom slučaju radi o podizvođačima.

Prema tome, vijeće smatra da je tuženik pravilno i zakonito proveo postupak, uslijed čega je, prema ocjeni ovog vijeća, pobijana Odluka tuženika KLASA: 363-01/11-01/261, URBROJ: 2178/01-07-11-05 od 28. prosinca 2011. godine zakonita, odnosno u konkretnom slučaju nije došlo do povrede prava ili pravnih interesa tužitelja kao niti do pogrešne primjene zakona na štetu tužitelja, te je stoga primjenom odredbe članka 57. st. 1. Zakona o upravnim sporovima tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan (točka I. izreke presude).

Nadalje, odredbom članka 79. st. 3. Zakona o upravnim sporovima propisano je da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora ako zakonom nije drugačije propisano, dok je odredbom članka 79. st. 1. i 5. Zakona o upravnim sporovima propisano da troškove spora čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu spora, dok će pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja spora.

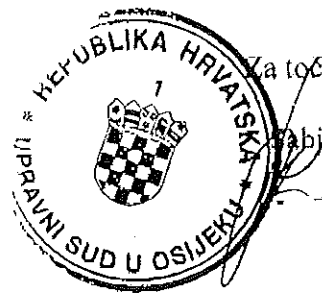
Odredbom članka 20. st. 3. Zakona o upravnim sporovima propisano je da za tuženika radnje u sporu može poduzimati službena osoba javnopravnog tijela. Prema tome, vijeće smatra da primjenom navedene odredbe članka 20. st. 3. Zakona o upravnim sporovima tuženik nema pravo na troškove zastupanja po odvjetničkom društvu u ovom upravnom sporu, dok u odnosu na zatražene troškove zainteresirane osobe, vijeće smatra a primjenom odredbe članka 79. st. 5. Zakona o upravnim sporovima da predmetni troškovi zastupanja zainteresirane osobe po odvjetniku nisu bili potrebni zainteresiranoj osobi radi vođenja spora, budući zainteresirana osoba u svom podnesku od 10. rujna 2012. godine kao i na raspravi od 4. listopada 2012. godine nije iznijela nikakove činjenice odnosno navode a koje i tuženik nije iznosio tijekom upravnog spora, odnosno navodi zainteresirane osobe izneseni tijekom upravnog spora nisu utjecali na drugačije rješavanja ovoga upravnog spora, time da i zainteresirana osoba u svom podnesku od 10. rujna 2012. godine izričito navodi da se u cijelosti pridružuje navodima odgovara na tužbu tuženika odnosno da se odgovor na tužbu tuženika ima smatrati i odgovorom na tužbu zainteresirane osobe, te je s obzirom na navedeno, uzimajući u obzir da su tužitelji u cijelosti izgubili spor, temeljem odredbe članka 79. Zakona o upravnim sporovima odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka (točka II. izreke presude).

Slijedom navedenoga odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Osijeku 12. listopada 2012.

Predsjednik vijeća

Božidar Horvat v.r.

Za točnost otpavka

Blanković